

РЕШЕНИЕ

№ 14175

гр. София, 14.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 18.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **10731** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 10а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България, вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Б. А. А., [дата на раждане] в С., чрез адв. Т. Л., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 1 срещу Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване по заявление, подадено на 23. 01. 2025 г., издаден от М. Г., завеждащ консулска служба при Посолство на Република България в [населено място], Кралство Й..
Отказът се оспорва като незаконосъобразен. Правят се възражения, че целта и условията на планирания престой са доказани. Целта на престоя на жалбоподателката е да се събере със съпруга си на територията на Република България, въз основа на Решение № 9253/04. 09. 2025 г. на председателя на ДАБ при МС, с което се разрешава на Ала А. С. да се събере на територията на Република България с Б. А. А..
Ответникът - Завеждащ консулска служба при Посолство на Република България в [населено място], Кралство Й. не изразява становище по подадената жалба.
Административен съд София - град, след като се запозна със становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:
На 23.01.2025 г. жалбоподателката Б. А. А. е подала заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване тип „Д“. Към заявлението е приложено Решение № 9253/04.09.2024 г. на председателя на ДАБ при МС, с което на Ала А. С. е разрешено да се събере на територията на страната със своята съпруга Б. А. А.. Представено е удостоверение за брак, видно от което, на 01.01.2023 г. е сключен брак между Ала А. С. и Б. А. А..
Проведена е съгласувателна процедура с ДАНС, като по подаденото от апликанта заявление за

виза е изразено отрицателно становище в Националната визова информационна система. Становището е мотивирано с липсата на свидетелство за съдимост, както и с информация от ДП – А. за тенденция за злоупотреби с издадени български дългосрочни визи на сирийски граждани, които след получаване на дългосрочната виза са кандидатствали за статут за временна закрила в Германия. Събиращите семейството си чужди граждани с получена закрила в Република България реално не пребивават в страната, нямат осигурено жилище, нямат задължителни здравни застраховки, съответно достатъчно средства за издръжка, за да не прибягват членовете на семействата им до системата за социално подпомагане. Направен е извод, че сирийските граждани, кандидати за дългосрочни визи попадат в хипотезите на чл. 10, ал.1, т. 9, т.17, т. 22, т. 24 от ЗЧРБ.

Издаден е процесния отказ с правно основание по чл. 10, ал.1, т. 17 и т.22 от ЗЧРБ. От фактическа страна отказът е мотивиран с липсата на представен документ за съдимост, както и с придобита информация, включително и от други държави – членки, въз основа на която може да се направи обоснован извод, че целта на влизането на апликанта е да използва страната като транзитен пункт за миграция към държави от З. Европа, където да направи опит да кандидатства за статут за временна закрила.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира жалбата на Б. А. А. за основателна, поради следното:

По силата на чл. 10а, ал. 4 ЗЧРБ отказите за издаване на визи за дългосрочно пребиваване не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека. Видно от текста на жалбата до съдът, жалбоподателката се е позовала на обстоятелства касаещи нарушаването на права по ЕКЗПЧОС чл. 8 – „събиране на семейство“.

Предвид изложеното настоящият състав приема, че жалбата, попада в предвиденото в закона изключение, същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество по изложените в нея основания. Същата е в срок и е процесуално допустима.

Редът и условията, при които чужди граждани пребивават на територията на Република България е установен в Закона за чужденците в Република България. Изрично изискване за влизане на територията на страната на чужд гражданин, който не е гражданин на държава – членка на ЕС, е да притежава валидно издадена виза. Съгласно чл. 9 ЗЧРБ, визата е разрешение за влизане и пребиваване или летищен транзит. Разпоредбата на чл. 9а ЗЧРБ регламентира както видовете, издавани визи за пребиваване на територията на страната, така и органът, който е компетентен да ги издаде – съответното дипломатическо или консулско представителство на Република България, съгласно чл. 9 ЗЧРБ и чл. 10, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визов режим (НУРИВОВР).

Съгласно чл. 9г, ал. 1 ЗЧРБ, оправомощени от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерството на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и органите за граничен контрол, могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците – за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред, определени с наредбата по чл.9е, ал.1.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган с оглед представените заповеди - № 95-00-26/16.01.2025 г. (л.33), с която Министърът на външните работи, на основание чл. 34 от Наредбата за условията за издаване на визи и определяне на визовия режим е определил длъжностните лица, които вземат решения за отказ за издаване на виза на основание чл. 10 ЗЧРБ; и № 10/27.03.2024 г. на посланика на България при Посолство на Република България в А., с която М. Г. е определен

да съставя, подписва и връчва откази за издаване на визи – Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 НУРИВОВР.

Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 22 ЗЧРБ, посочена като правно основание за издаване на оспорения административен акт, се отказва издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато има данни, че целта на влизането му е да се използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава, където да направи опит да кандидатства за стаут на временна закрила.

В същото време, не става ясно какви са мотивите на така постановения отка и на какви факти и обстоятелства се основават тези изводи.

В случая е налице пълна липса на мотиви, тъй като не става ясно какви са конкретните съображения за отказа и кое е породило основателните съмнения. Съгласно приетото в т. 2 от Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. на ВАС по т. д. № ТР-4/2002 г., липсата на мотиви във всички случаи е основание за отмяна на издадения административен акт.

Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 4 ЗЧРБ, след приемане и одобряване на заявление за събиране на семейството на членовете на семейството се издават визи по облекчена процедура при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

В същото време, от страна на ответника въобще не е отчетено, че посоченото в заявлението основание за издаване на виза е издаденото разрешение за събиране на семейството, като жалбоподателката е съпруга на лицето, на което е издадено разрешението за събиране на семейството и същата фигурира в решението.

Във връзка с това очевидната цел, която ясно е заявена в подаденото заявление е именно събирането на семейството на лицето, което има предоставен хуманитарен статут в Република България със своята съпруга, поради което буди недоумение изразеното от ответника, че целта на влизането му е да се използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава. Това твърдение на ответника е необосновано и липсват доказателства в тази насока.

На основание чл. 34, ал. 7, изр. първ ЗУБ, визи на членовете на семейството се издават след разрешението по ал. 2 от българските дипломатически или консулски представителства.

Видно от горепосочената разпоредба, издаването на виза, не е поставено под условие, а следва задължително да се издаде виза, след като компетентен орган, предоставящ международна закрила е преценил, че са налице предпоставките по закона, да се събере едно семейство.

Относно липсата на удостоверение за съдимост или други доказателства, които следва да се приложат към заявлението, изброени в становището на ДАНС, следва да се дадат указания на жалбоподателката да представи тези документи и едва, ако указанията не бъдат изпълнени, да се приеме, че доказателствата не са представени.

По изложените съображения, обжалваният отказ се преценява като незаконосъобразен и като такъв е дължима отмяната му. На основание чл.173, ал.2 АПК преписката следва да се изпрати на компетентния административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. При новото разглеждане на заявлението на жалбоподателя административният орган трябва да извърши преценка на относимите факти и обстоятелства в контекста на приложението на ЗЧРБ и ЗУБ и разпоредбите им, съответстващи на посоченото от заявителя основание за издаване на виза и съобразно мотивите на настоящото решение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Б. А. А., [дата на раждане] в С. Отказ за издаване на виза за

дългосрочно пребиваване по заявление, подадено на 23. 01. 2025 г., издаден от М. Г., завеждащ консулска служба при Посолство на Република България в [населено място], Кралство Й..

ИЗПРАЩА преписката на консулското длъжностно лице - ЗКС в Посолството на Република България в А. – Й., за ново произнасяне по искането за издаване на виза, съобразно мотивите на настоящото решение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: